

EXTRADITION

**Treaty Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and BULGARIA**

Signed at Sofia September 19, 2007

with

Exchange of Rectifying Notes

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966
(80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

“ . . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof.”

BULGARIA

Extradition

Treaty signed at Sofia September 19, 2007;
Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate January 22, 2008 (Treaty Doc. 110-12,
110th Congress, 2d Session);
Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
July 29, 2008 (Senate Executive Report No. 110-12,
110th Congress, 2d Session);
Advice and consent to ratification by the Senate
September 23, 2008;
Ratified by the President December 11, 2008;
Exchange of Notes at Sofia May 10, 2008 and
May 21, 2009;
Entered into force May 21, 2009.
With exchange of rectifying notes.

EXTRADITION TREATY
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BULGARIA

TABLE OF CONTENTS

Article 1	Obligation to Extradite
Article 2	Extraditable Offenses
Article 3	Nationality
Article 4	Political and Military Offenses
Article 5	Prior Prosecution
Article 6	Lapse of Time
Article 7	Capital Punishment
Article 8	Extradition Procedures and Required Documents
Article 9	Admissibility of Documents
Article 10	Translation
Article 11	Provisional Arrest
Article 12	Decision and Surrender
Article 13	Deferral of Extradition Proceedings or Temporary and Deferred Surrender
Article 14	Requests for Extradition or Surrender Made by Several States
Article 15	Seizure and Surrender of Property
Article 16	Rule of Specialty
Article 17	Simplified Procedures

Article 18	Transit
Article 19	Representation and Expenses
Article 20	Consultation
Article 21	Application
Article 22	Ratification and Entry into Force
Article 23.....	Termination

The Government of the United States of America and the Government of the Republic of Bulgaria (hereinafter referred to as "the Parties"),

Recalling the Treaty of Extradition between the United States of America and Bulgaria, signed at Sofia on March 19, 1924, and the Supplementary Extradition Treaty, signed at Washington on June 8, 1934;

Noting that both the Government of the United States of America and the Government of the Republic of Bulgaria currently apply the terms of these Treaties;

Mindful of obligations set forth in the Agreement on Extradition between the United States of America and the European Union signed at Washington on June 25, 2003;

Having due regard for rights of individuals and the rule of law; and

Desiring to provide for more effective cooperation between the Parties in the fight against crime, and, for that purpose, to conclude a new treaty for the extradition of offenders;

Have agreed as follows:

Article 1
Obligation to Extradite

The Parties agree to extradite to each other, pursuant to the provisions of this Treaty, persons sought by authorities in the Requesting State for prosecution or for imposition or execution of a sentence for an extraditable offense.

Article 2
Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in both States by deprivation of liberty for a maximum period of more than one year or by a more severe penalty.

2. An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt or a conspiracy to commit, or participation in the commission of any offense described in paragraph 1 of this Article.

3. For the purposes of this Article, an offense shall be considered an extraditable offense:

- (a) regardless of whether the laws in the Requesting and Requested States place the acts or omissions constituting the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology;
- (b) regardless of whether the offense is one for which United States federal law requires the showing of such matters as interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States Federal court; or

- (c) regardless of whether, in criminal cases relating to taxes, customs duties, currency control and the import or export of commodities, the laws of the Requesting and Requested States provide for the same kinds of taxes, customs duties, or controls on currency or on the import or export of the same kinds of commodities.

4. If the offense has been committed outside the territory of the Requesting State, extradition shall be granted, subject to the other applicable requirements for extradition, if the laws of the Requested State provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances. If the laws of the Requested State do not provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances, the executive authority of the Requested State, at its discretion, may grant extradition provided that all other applicable requirements for extradition are met.

5. If extradition has been granted for an extraditable offense, it shall also be granted for any other offense specified in the request even if the latter offense is punishable by one year's deprivation of liberty or less, provided that all other requirements for extradition are met.

6. Where the request is for enforcement of the sentence of a person convicted of an extraditable offense, the deprivation of liberty remaining to be served must be at least four months.

Article 3 Nationality

1. A Party shall not refuse extradition based solely on the nationality of the person sought with respect to offenses falling within the following descriptions:

- (1) participation in a criminal organization;
- (2) terrorism;
- (3) trafficking in persons;
- (4) sexual assault, molestation, and exploitation of children, and child pornography;

- (5) illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances;
- (6) illicit trafficking in weapons, munitions and explosives;
- (7) corruption;
- (8) fraud;
- (9) laundering of proceeds of crime;
- (10) counterfeiting currency;
- (11) computer-related crime;
- (12) environmental crime, including illicit trafficking in endangered animal species and in endangered plant species and varieties;
- (13) facilitation of unauthorized immigration, entry, and residence;
- (14) murder, grievous bodily injury;
- (15) illicit trade in human organs and tissue;
- (16) kidnapping, illegal restraint and hostage-taking;
- (17) organized or armed robbery;
- (18) illicit trafficking in cultural goods, including antiques and works of art;
- (19) racketeering and extortion;
- (20) counterfeiting and piracy of products including intellectual property;
- (21) forgery of administrative documents and trafficking therein;
- (22) forgery of means of payment;
- (23) illicit trafficking in hormonal substances and other growth promoters;
- (24) illicit trafficking in nuclear or radioactive materials;
- (25) trafficking in stolen vehicles;
- (26) rape and sexual assault;
- (27) arson;
- (28) unlawful seizure of aircrafts or ships;
- (29) sabotage; and
- (30) conspiracy or attempt to commit any of the offenses listed in this Article.

2. In addition, with respect to offenses not described in paragraph 1 of this Article, the executive authority of the Requested State shall have the power to extradite its nationals if it decides to do so.

3. If extradition is denied solely on the basis of the nationality of the person sought pursuant to paragraph 2 of this Article, the Requested State shall, at the request of the Requesting State, submit the case to its competent authorities for prosecution.

4. The Parties may expand the offenses designated in this Article by mutual agreement and notification made through the diplomatic channel.

Article 4
Political and Military Offenses

1. Extradition shall not be granted if the offense for which extradition is requested is a political offense.

2. For the purposes of this Treaty, the following offenses shall not be considered political offenses:

- (a) an offense for which both Parties have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to extradite the person sought or to submit the case to their competent authorities for decision as to prosecution;
- (b) murder, manslaughter, malicious wounding, inflicting grievous bodily harm, assault with intent to cause serious physical injury, and serious sexual assault;
- (c) an offense involving kidnapping, abduction, or any form of unlawful detention, including the taking of a hostage;
- (d) placing, using, threatening the use of, or possessing an explosive, incendiary or destructive device capable of endangering life, of causing substantial bodily harm, or of causing substantial property damage; and
- (e) a conspiracy or attempt to commit any of the foregoing offenses, or participation in the commission of such offenses.

3. Notwithstanding the terms of paragraph 2 of this Article, extradition shall not be granted if the Executive Authority of the Requested State determines that the request was politically motivated.

4. The Executive Authority of the Requested State may refuse extradition for offenses under military law that are not offenses under ordinary criminal law.

Article 5
Prior Prosecution

1. Extradition shall not be granted when the person sought has been convicted or discharged from proceedings with final and binding effect by the competent authorities in the Requested State for the offense for which extradition is requested. In applying this Article, an acquittal or discharge for lack of jurisdiction shall not constitute an obstacle to extradition.

2. Requests for extradition shall not be refused solely on the basis of the existence of criminal jurisdiction in the Requested State. Provisions of the laws of the Parties, including laws on extradition and prior prosecution, will be applied to give full force and effect to the obligations of Articles 1 and 3 of this Treaty.

Article 6
Lapse of Time

Extradition may be denied if prosecution of the offense or execution of the penalty is barred by lapse of time under the laws of the Requesting State. Acts that would interrupt or suspend the prescriptive period in the Requesting State are to be given effect by the Requested State.

Article 7
Capital Punishment

Where the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the Requesting State and not punishable by death under the laws in the Requested State, the Requested State may grant extradition on the condition that the death penalty shall not be imposed on the person sought, or if for procedural reasons such condition cannot be complied with by the

Requesting State, on condition that the death penalty if imposed shall not be carried out. If the Requesting State accepts extradition subject to conditions pursuant to this Article, it shall comply with the conditions. If the Requesting State does not accept the conditions, the request for extradition may be denied.

Article 8

Extradition Procedures and Required Documents

1. Requests for extradition and supporting documents shall be transmitted through the diplomatic channel, which shall include transmission as provided for in Article 11(4).
2. All requests for extradition shall be supported by:
  - (a) documents, statements, or other types of information that describe the identity, nationality, and probable location of the person sought;
  - (b) information describing the facts of the offense and a brief summary of the procedural history of the case;
  - (c) the text of the law or laws describing the essential elements of the offense for which extradition is requested and the applicable penalty or penalties;
  - (d) the text of the law or laws describing any time limit on the prosecution or execution of a penalty and a statement describing the application of such law or laws to the offense for which extradition is sought; and
  - (e) the documents, statements, or other types of information specified in either paragraph 3 or paragraph 4 of this Article, as applicable.

3. In addition to the requirements in paragraph 2 of this Article, a request for extradition of a person who is sought for prosecution shall also be supported by:

- (a) a copy of the warrant or order of arrest or detention, if any, issued by a judge, court, or other competent authority;
- (b) a copy of the charging document, if any; and
- (c) such information as would provide a reasonable basis to believe that the person sought committed the offense for which extradition is requested.

4. In addition to the requirements in paragraph 2 of this Article, a request for extradition relating to a person who has been convicted or found guilty of the offense for which extradition is sought shall also be supported by:

- (a) a copy of the judgment of conviction, or, if a copy is not available, a statement by a judicial authority that the person has been convicted or found guilty;
- (b) information establishing that the person sought is the person to whom the finding of guilt refers;
- (c) a copy of the sentence imposed and a statement establishing to what extent the sentence has been carried out, if the person sought has been sentenced;
- (d) in the case of a person who has been convicted or found guilty in absentia, the information required by paragraph 3(c) of this Article; and
- (e) in the case of a person who has been convicted or found guilty in absentia,

information regarding the circumstances under which the person was absent from the proceedings.

5. (a) The Requested State may require the Requesting State to furnish additional information within such reasonable length of time as it specifies, if it considers that the information furnished in support of the request for extradition is not sufficient to fulfill the requirements of this Treaty.

(b) Such supplementary information may be requested and furnished directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of the Republic of Bulgaria.

Article 9

Admissibility of Documents

Documents that bear the certificate or seal of the Ministry of Justice, or Ministry or Department responsible for foreign affairs, of the Requesting State shall be admissible in extradition proceedings in the Requested State without further certification, authentication, or other legalization. Ministry of Justice shall, for the United States of America, mean the United States Department of Justice; and, for the Republic of Bulgaria, the Ministry of Justice of the Republic of Bulgaria.

Article 10

Translation

The request for extradition and all documents submitted by the Requesting State in support of the request shall be accompanied by a translation into the language of the Requested State, unless otherwise agreed.

Article 11
Provisional Arrest

1. In case of urgency, the Requesting State may request the provisional arrest of the person sought pending presentation of the extradition request and supporting documents. A request for provisional arrest may be transmitted directly between the United States Department of Justice and the Supreme Cassation Prosecutors Office of the Republic of Bulgaria. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) also may be used to transmit such a request.

2. The application for provisional arrest shall contain:

- (a) a description of the person sought;
- (b) the location of the person sought, if known;
- (c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;
- (d) a description of the law(s) violated;
- (e) a statement of the existence of a warrant or order of arrest or detention or a finding of guilt or judgment of conviction against the person sought; and
- (f) a statement that the extradition request and supporting documents will follow within the time specified in this Treaty.

3. The Requesting State shall be notified without delay of the disposition of its request for provisional arrest and the reasons for any inability to proceed with the request.

4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of sixty (60) days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty if the Executive Authority of the Requested State has not received the extradition request and supporting documents required in Article 8. For purposes of this paragraph, receipt of the extradition request and supporting documents by the Embassy of the Requested State located in the Requesting State shall constitute receipt by the Executive Authority of the Requested State.

5. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the subsequent re-arrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.

Article 12
Decision and Surrender

1. The Requested State shall promptly notify the Requesting State of its decision on the request for extradition.

2. If the request is denied in whole or in part, the Requested State shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested State shall provide copies of pertinent judicial decisions upon request.

3. If the request for extradition is granted, the authorities of the Requesting and Requested States shall agree on the time and place for the surrender of the person sought. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may be used for this purpose.

4. If the person sought is not removed from the territory of the Requested State within the time period prescribed by the law of that State, that person may be discharged from custody, and the Requested State, in its discretion, may subsequently refuse extradition for the same offense(s).

Article 13
Deferral of Extradition Proceedings or Temporary and Deferred Surrender

1. When the person whose extradition is sought is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested State, that State may:

- (a) defer the extradition proceedings against the person sought until the proceedings have been concluded or until the sentence has been served; or
- (b) conduct the extradition proceedings, and if extradition is authorized, either
  - (i) postpone the surrender of the person sought until the proceedings have been concluded or until the sentence has been served; or
  - (ii) temporarily surrender the person to the Requesting State for the purpose of prosecution.

2. A person temporarily surrendered shall be kept in the custody of the Requesting State and shall be returned to the Requested State after the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with any conditions that may be determined by agreement between the Parties. The time spent in custody in the territory of the Requesting State pending prosecution in that State may be deducted from the time remaining to be served in the Requested State. The return of the person to the Requested State shall not require any further extradition request or proceedings.

Article 14

Requests for Extradition or Surrender Made by Several States

1. If the Requested State receives requests from the Requesting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense or for different offenses, the Executive Authority of the Requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person. For purposes of this paragraph, the executive authority for the Republic of Bulgaria shall be the Ministry of Justice.

2. If the Republic of Bulgaria receives an extradition request from the United States of

America and a request for surrender pursuant to the European arrest warrant for the same person, either for the same offense or for different offenses, the competent court of law of the Republic of Bulgaria, or such other authority as the Republic of Bulgaria may subsequently designate, shall determine to which country, if any, it will surrender the person.

3. In making its decision under paragraphs 1 and 2 of this Article, the Requested State shall consider all relevant factors, including, but not limited to, the following:

- (a) whether the requests were made pursuant to a treaty;
- (b) the places where each of the offenses was committed;
- (c) the respective interests of the Requesting States;
- (d) the seriousness of the offenses;
- (e) the nationality of the victim;
- (f) the possibility of any subsequent extradition between the Requesting States;
and
- (g) the chronological order in which the requests were received from the Requesting States.

Article 15

Seizure and Surrender of Property

1. To the extent permitted under its law, the Requested State may seize and surrender to the Requesting State all items, including articles, documents, evidence, and proceeds, that are connected with the offense in respect of which extradition is granted. The items mentioned in this Article may be surrendered even when the extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the person sought and may be surrendered prior to the extradition.

2. The Requested State may condition the surrender of the items upon satisfactory assurances from the Requesting State that the property will be returned to the Requested State as

soon as practicable. The Requested State may also defer the surrender of such items if they are needed as evidence in the Requested State.

3. The rights of third parties in such items shall be duly respected in accordance with the laws of the Requested State.

Article 16

Rule of Specialty

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, tried, or punished in the Requesting State except for:

- (a) any offense for which extradition was granted, or a differently denominated offense based on the same facts as the offense for which extradition was granted, provided such offense is extraditable, or is a lesser included offense;
- (b) any offense committed after the extradition of the person; or
- (c) any offense for which, the competent authority of the Requested State consents to the person's detention, trial, or punishment; in the case of the United States, its competent authority shall be its Executive Authority. For the purpose of this subparagraph:
  - (i) the Requested State may require the submission of the documentation called for in Article 8; and
  - (ii) the person extradited may be detained by the Requesting State for 90 days, or for such longer period of time as the Requested State may authorize, while the request is being processed.

2. A person extradited under this Treaty may not be the subject of onward extradition or surrender for any offense committed prior to extradition to the Requesting State unless the Requested State consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the extradition of that person to a third State, if:

- (a) that person leaves the territory of the Requesting State after extradition and voluntarily returns to it; or
- (b) that person does not leave the territory of the Requesting State within 25 days of the day on which that person is free to leave.

Article 17
Simplified Procedures

1. If the person waives extradition, the competent judicial authority before whom such waiver is made may direct the transfer of the person to the requesting Party without further proceedings. The specialty provisions in Article 16 shall not apply if the person sought waives extradition pursuant to this provision.

2. If the person sought consents to be surrendered to the Requesting State, the Requested State may, in accordance with the principles and procedures provided for under its legal system, surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings. The consent of the person sought may include agreement to waiver of the specialty provisions in Article 16.

Article 18
Transit

1. The United States of America may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the Republic of Bulgaria by a third country, or by the Republic of Bulgaria to a third country. The Republic of Bulgaria may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the United States of America by a third country, or by the United States of America to a third country.

2. A request for transit shall be made through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Supreme Cassation Prosecutors Office of the Republic of Bulgaria. The facilities of Interpol may also be used to transmit such a request. The request shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit shall be detained in custody during the period of transit.

3. Authorization is not required when air transportation is used and no landing is scheduled on the territory of the transit country. If an unscheduled landing does occur, the country in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit pursuant to paragraph 2. All measures necessary to prevent the person from absconding shall be taken until transit is effected, as long as the request for transit is received within 96 hours of the unscheduled landing.

Article 19

Representation and Expenses

1. The Requested State shall advise, assist, appear in court on behalf of, and represent the interests of the Requesting State in any proceedings arising out of a request for extradition.

2. The Requesting State shall pay all the expenses related to the translation of extradition documents and the transportation of the person surrendered. The Requested State shall pay all other expenses incurred in that State in connection with the extradition proceedings.

3. Neither State shall make any pecuniary claim against the other State arising out of

the arrest, detention, examination, or surrender of persons under this Treaty.

Article 20
Consultation

1. The United States Department of Justice and the Ministry of Justice of Bulgaria may consult with each other directly or through the facilities of Interpol in connection with the processing of individual cases and in furtherance of efficient implementation of this Treaty.

2. Where the Requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult the requested State to determine the extent to which the information can be protected by the Requested State. If the Requested State cannot protect the information in the manner sought by the Requesting State, the Requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article 21
Application

This Treaty shall apply to offenses committed before as well as after the date it enters into force.

Article 22
Ratification and Entry into Force

1. This Treaty shall be subject to ratification.
2. This Treaty shall enter into force on the date of the latter of the diplomatic notes by which the Parties notify each other that their internal legal requirements for the entering into force of the Treaty have been completed.

3. Upon the entry into force of this Treaty, this Treaty shall supersede the Treaty of Extradition between the United States of America and the Republic of Bulgaria signed at Sofia on March 19, 1924, and the Supplementary Extradition Treaty signed at Washington on June 8, 1934 (together, the "prior Treaties") and apply to all pending requests made under the prior Treaties.

Article 23

Termination

Either State may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other State through the diplomatic channel and the termination shall be effective six months after the date of such notice.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Treaty.

DONE at *Sofia*, in duplicate, this *19* day of *September*, 2007, in the English and Bulgarian languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF BULGARIA:

**ДОГОВОР ЗА ЕКСТРАДИЦИЯ
МЕЖДУ
ПРАВИТЕЛСТВОТО НА СЪЕДИНЕНИТЕ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ
И
ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

СЪДЪРЖАНИЕ

Член 1.....	Задължение за екстрадиция
Член 2.....	Престъпления, даващи основания за екстрадиция
Член 3.....	Гражданство
Член 4.....	Политически и военни престъпления
Член 5.....	Наказателно преследване преди молбата за екстрадиция
Член 6.....	Давност
Член 7.....	Смъртно наказание
Член 8.....	Процедура по екстрадицията и необходими документи
Член 9.....	Допустимост на документите
Член 10.....	Превод
Член 11.....	Временно задържане
Член 12.....	Решение и предаване

Член 13.....	Отлагане на процедурата по екстрадицията или временно и отложено предаване
Член 14.....	Молба за екстрадиция или предаване от няколко държави
Член 15.....	Изземване и предаване на имущество
Член 16.....	Принцип на особеността
Член 17.....	Опростени процедури
Член 18.....	Транзит
Член 19.....	Представителство и разноски
Член 20.....	Консултации
Член 21.....	Приложение
Член 22.....	Ратификация и влизане в сила
Член 23.....	Прекратяване

Правителството на Съединените американски щати и правителството на Република България (наричани по-долу „Страни”),

Като припомнят Договора за предаване между Съединените Щати на Америка и България, подписан в София на 19 март 1924 г. и Допълнителния договор за екстрадиция, подписан във Вашингтон на 8 юни 1934 г.;

Като отбелязват, че правителството на Съединени американски щати и правителството на Република България, както понастоящем прилагат условията на тези Договори;

Като имат предвид задълженията, посочени в Споразумението за екстрадиция между Съединени американски щати и Европейския съюз, подписано във Вашингтон на 25 юни 2003 г.;

При спазване на правата на човека и върховенството на закона; и

В желанието си да установят по-ефективно сътрудничество между Страните в борбата с престъпността и за тази цел да сключат нов договор за екстрадиция на извършители на престъпления;

Се договориха за следното:

Член 1

Задължение за екстрадиция

Страните се договарят да екстрадират взаимно, съгласно разпоредбите на този договор лица, издирвани от органи в молещата държава за наказателно преследване или за налагане или изпълнение на присъда за престъпление, даващо основание за екстрадиция.

Член 2

Престъпления, даващи основания за екстрадиция

1. Едно престъпление е престъпление, даващо основание за екстрадиция, ако по законите и на двете държави се наказва с лишаване от свобода за максимален срок повече от една година или с по-тежко наказание.

2. Едно престъпление е престъпление, даващо основание за екстрадиция също и ако представлява опит или сговор за извършване, или участие в извършването на което и да е престъпление, описано в ал. 1 на този член.

3. За целите на този член, едно престъпление се счита за престъпление, даващо основание за екстрадиция:

(а) независимо от това дали законодателството на молещата и замолената държава поставят действията или бездействията, съставляващи престъплението в една и съща категория на престъпленията или описват престъплението с едни и същи термини;

(б) независимо дали федералното законодателство на Съединените щати изисква или не, да бъдат налице елементи като транспорт

между щатите, използването на пощенски услуги или на други услуги, които се отразяват на търговията между щатите или с чужбина, доколкото тези елементи не се използват само за да се установи компетентността на даден федерален съд на Съединените щати; и

- (в) независимо от това дали при наказателни дела във връзка с данъци, митническо облагане, валутен контрол и вноса или износа на стоки, законите на молещата и замолената страни предвиждат същия вид данъци, мита или контрол върху валутата или върху вноса или износа на същия вид стоки.

4. Ако престъплението е извършено извън територията на молещата държава, екстрадиция се разрешава при условие, че са налице другите приложими изисквания за екстрадиция, ако в законодателството на замолената държава е предвидено наказание на престъпление, извършено извън нейната територия при подобни обстоятелства. Ако законодателството на замолената държава не предвижда наказание за престъпление, извършено извън нейната територия при подобни обстоятелства, компетентният орган на замолената държава, по своя преценка, може да разреши екстрадиция, при условие че всички други приложими изисквания за екстрадиция са налице.

5. Ако бъде разрешена екстрадиция за престъпление, даващо основание за екстрадиция, то такова разрешение се дава също и за всяко друго престъпление, посочено в молбата, дори ако това друго престъпление се наказва с една година лишаване от свобода или по-малко наказание, при условие че всички други изисквания за екстрадиция са спазени.

6. Когато молбата се отнася за изпълнение на присъдата по отношение на лице, осъдено за престъпление, даващо основание за екстрадиция, срокът на наказанието лишаване от свобода, който остава да бъде изтърпян, трябва да бъде най-малко четири

месеца.

Член 3
Гражданство

1. Страна няма да отказва екстрадиция само въз основа на гражданството на исканото лице по отношение на престъпления отговарящи на следните определения:

- (1) участие в организирана престъпна група;
- (2) тероризъм;
- (3) трафик на хора;
- (4) сексуално насилие, блудствени действия и експлоатация на деца и детска порнография;
- (5) незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества;
- (6) незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества;
- (7) корупция;
- (8) измама;
- (9) изпиране на облаги, придобити от престъпление;
- (10) подправка на парични знаци;
- (11) престъпления, свързани с компютри;
- (12) престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и на застрашени растителни видове и сортове;
- (13) подпомагане на незаконна имиграция, влизане и пребиваване в страната;
- (14) убийство, тежка телесна повреда;
- (15) незаконна търговия с човешки органи и тъкани;
- (16) отвличане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници;
- (17) организиран или въоръжен грабеж;
- (18) незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството;
- (19) рекет и изнудване;

(20) подправка и пиратство на изделия, защитени от правото на интелектуалната собственост;

(21) подправка на административни документи и търговия с тях,

(22) подправка на платежни инструменти;

(23) незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа;

(24) незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали;

(25) търговия с противозаконно отнети превозни средства;

(26) изнасилване и сексуално насилие;

(27) палеж;

(28) незаконно отвличане на летателни средства или кораби;

(29) саботаж; и

(30) приготвяне или опит за извършване на някое от престъпленията, изброени в този член.

2. В допълнение, компетентният орган на замолената държава може да реши да екстрадира собствен гражданин и за престъпления, различни от описаните в алинея 1.

3. Ако бъде отказана екстрадиция само въз основа на гражданството на исканото съгласно алинея 2 лице, замолената държава, по искане на молещата държава, предава делото на компетентните органи за започване на наказателно производство.

4. По взаимно съгласие и уведомяване, извършено по дипломатически път, Страните могат да разширят обхвата на престъпленията, посочени в алинея 1 на този член.

Член 4

Политически и военни престъпления

1. Екстрадиция не се разрешава, ако престъплението, за което тя се иска, е политическо престъпление.

2. За целите на този Договор, следните престъпления не се считат за политически престъпления:

- (а) престъпление, за което двете Страни имат задължението съгласно многостранно международно споразумение да екстрадират издирваното лице или да предоставят случая на техните компетентни органи, които да вземат решение за наказателно преследване;
- (б) умишлено убийство, непредумишлено убийство, злонамерено нараняване, нанасяне на тежка телесна повреда, нападение с намерение да се нанесе тежко физическо увреждане и тежко сексуално престъпление;
- (в) престъпление, включващо похищение, насилствено отвличане или каквато и да е форма на незаконно задържане, включително вземане на заложник;
- (г) поставяне, използване, заплашване за използване или притежаване на взривно вещество, запалително или разрушително устройство, което може да застраши живота, да причини тежка телесна повреда или да причини значителни имуществени щети;
- (д) приготвяне или опит за извършване на което и да е от горепосочените престъпления или участие в извършването на такива престъпления.

3. Независимо от условията на ал. 2 на този член, екстрадиция не се разрешава, ако компетентният орган на замолената държава реши, че молбата е политически мотивирана.

4. Компетентният орган на замолената държава може да откаже екстрадиция за престъпления, които се считат за такива по военното право, но които не са престъпления по общото наказателно право.

Член 5

Наказателно преследване преди молбата за екстрадиция

1. Екстрадицията няма да бъде разрешавана, когато исканото лице е било осъдено или оправдано с окончателен и обвързващ акт от компетентните власти в замолената държава за престъплението, за което се иска екстрадиция. При прилагането на този член освобождаването от наказателна отговорност или прекратяването на наказателното производство поради липса на юрисдикция не са пречка за екстрадиция.

2. Екстрадиция няма да бъде отказвана само въз основа на това, че замолената държава има наказателна юрисдикция. Разпоредбите на законодателството на Страните, включително тези за екстрадиция и за наказателно преследване преди молбата за екстрадиция, ще се прилагат по начин, който позволява пълноценно ефективно изпълнение на задълженията на член 1 и член 3 от Договора.

Член 6

Давност

Екстрадицията може да бъде отказана, ако наказателното преследване на престъплението или изпълнението на наказанието са погасени по давност съгласно законодателството на молещата държава. Действията, които биха прекъснали или спрели давностния срок в молещата държава трябва да бъдат зачетени от замолената държава.

Член 7
Смъртно наказание

Ако престъплението, за което се иска екстрадиция, е наказуемо със смърт съгласно законодателството на молещата държава и ако за такова престъпление не се предвижда смъртно наказание съгласно законодателството на замолената държава, замолената държава може да разреши екстрадиция при условие, че на издирваното лице няма да бъде наложено смъртно наказание или, ако по процесуални причини такова условие не може да бъде удовлетворено от молещата държава, при условие че ако бъде наложено смъртно наказание, то няма да бъде изпълнено. Ако молещата държава приеме екстрадиция при условията на този член, тя изпълнява тези условия. Ако молещата държава не приеме условията, екстрадицията може да бъде отказана.

Член 8
Процедура по екстрадицията и необходими документи

1. Молбите за екстрадиция и придружителните документи се предават по дипломатически път, което включва и предаване, както е предвидено в чл. 11, ал. 4.
2. Всички молби се придружават от:
  - (а) документи, изявления или друг вид информация, описваща самоличността, гражданството и възможното местонахождение на издирваното лице;
  - (б) информация относно фактите на престъплението и кратко описание на проведените следствени и процесуални действия по случая;
  - (в) текста на закона или законите, описващи основните елементи на престъплението, за което се иска екстрадиция и наказанията или санкциите, които се налагат; и

(г) документи, изявления или друг вид информация, посочени в ал. 3 или ал. 4 на този член, в зависимост от случая.

3. В допълнение към изискванията по ал. 2 на този член, молбата за екстрадиция на лице, което се издирва за наказателно преследване се придружава също от:

- (а) копие от заповедта или разпореждането за арест или задържане, ако има такива, издадени от съдия, съд или друг компетентен орган;
- (б) копие от документа за привличане под наказателна отговорност, ако има такъв ; и
- (в) такива данни, които биха представлявали основание да се счита, че издирваното лице е извършило престъплението, за което се иска екстрадиция.

4. В допълнение към изискванията по ал. 2 на този член, молба за екстрадиция, свързана с лице, което е било осъдено или е намерено за виновно за престъплението, за което се иска екстрадиция, се придружава също и от:

- (а) копие от осъдителното съдебно решение или, ако няма на разположение копие, потвърждение от съдебен орган, че лицето е било осъдено или намерено за виновно;
- (б) данни, доказващи, че исканото лице е лицето, за което се отнася установената вина;
- (в) копие от наложената присъда или документ, установяващ до каква

степен е изпълнена присъдата, ако исканото лице е било осъдено;

- (г) в случай че лицето е било осъдено или намерено за виновно задочно, информацията, която се изисква съгласно ал. 3 (в) на този член; и
- (д) в случай че лицето е било осъдено или намерено за виновно задочно, информацията относно обстоятелствата, поради които лицето не е присъствало на производството.

5. (а) Замолената държава може да поиска от молещата държава да представи допълнителна информация в такъв разумен срок, какъвто тя посочи, ако счита че предоставената в подкрепа на молбата за екстрадиция информация е недостатъчна за изпълнение на изискванията на този Договор.

(б) Такава допълнителна информация може да бъде поискана и предоставена направо между Департамента по правосъдие на Съединените щати и Министерството на правосъдието на Република България.

Член 9

Допустимост на документите

Документи, със заверка или печат на Министерството на правосъдието или министерството или департамента, отговарящи за външните работи на молещата държава се допускат в производството за екстрадиция в замолената държава, без да са необходими повече заверки, удостоверяване или друга легализация. За Съединените американски щати „Министерство на правосъдието” означава Департаментът по

правосъдие на Съединените щати, а за Република България, Министерството на правосъдието на Република България.

Член 10

Превод

Молбата за екстрадиция и всички документи, предоставени от молещата държава в подкрепа на молбата, се придружават от превод на езика на замолената държава, освен ако не е договорено друго.

Член 11

Временно задържане

1. При случаи, нетърпящи отлагане молещата държава може да поиска временно задържане на издирваното лице, в очакване на предаване на молбата за екстрадиция и придружителните документи. Молбата за временно задържане може да се предава направо между Департамента по правосъдие на Съединените щати и Върховната касационна прокуратура на Република България. Структурите на Международната организация на криминалната полиция (Интерпол) също могат да бъдат използвани за предаване на такава молба.

2. Молбата за временно задържане трябва да съдържа:

- (а) описание на издирваното лице;
- (б) местонахождението на издирваното лице, ако е известно;
- (в) кратко описание на фактите по случая, включително, ако е възможно, времето и мястото на извършване на престъплението;
- (г) описание на закона(ите), който е нарушен(и);
- (д) потвърждение за наличието на заповед или разпореждане за арест или задържане или за установена вина или осъдителна присъда срещу исканото лице; и
- (е) потвърждение, че в срока, определен в този Договор ще последва

молбата за екстрадиция и придружителните документи.

3. Молещата държава се уведомява незабавно относно предприетите действия по нейната молба за предварително задържане и причините за евентуална невъзможност да се пристъпи към изпълнение на молбата.

4. Предварително задържаното лице може да бъде освободено от мястото за задържане под стража след изтичането на 60 (шестдесет) дни от датата на предварителното задържане съгласно този Договор, в случай че изпълнителният орган на замолената държава не е получил молбата за екстрадиция и придружителните документи, които се изискват съгласно чл. 8. За целите на тази алинея, получаването на молбата за екстрадиция и придружителните документи от посолството на замолената държава, намиращо се в молещата държава, се счита за получаване от изпълнителния орган на замолената държава.

5. Фактът, че исканото лице е било освободено от задържането под стража съгласно ал. 4 на този член не изключва последващо повторно задържане и екстрадиция на това лице, ако молбата за екстрадиция и придружителните документи бъдат изпратени по-късно.

Член 12

Решение и предаване

1. Замолената държава уведомява бързо молещата държава относно решението си по молбата за екстрадиция.

2. Ако молбата бъде отказана изцяло или частично, замолената държава дава обяснение за причините за отказа. При поискване замолената държава представя копия от съответните решения на съда.

3. Ако молбата за екстрадиция е удовлетворена, органите на молещата и замолената държави се договарят за времето и мястото на предаване на исканото лице. За тази цел могат да бъдат използвани структурите на Международната организация на криминалната полиция (Интерпол).

4. Ако исканото лице не е прехвърлено от територията на замолената държава в срока, определен от законодателството на тази държава, това лице може да бъде освободено от мястото за задържане, а замолената държава може след това да откаже, по своя преценка, екстрадиция за същото престъпление(я).

Член 13

Отлагане на процедурата по екстрадицията или временно и отложено предаване

1. Когато срещу лицето, чиято екстрадиция се иска, се води наказателно преследване или изтърпява наказание в замолената държава, тази държава може:

- (a) да отложи процедурата по екстрадицията на исканото лице до приключване на производството или до изтърпяване на наказанието; или
- (б) да проведе процедурата по екстрадицията и, ако екстрадицията бъде разрешена,
или
  - (i) да отложи предаването на исканото лице до приключването на производството или докато бъде изтърпяно наказанието; или
  - (ii) да предаде временно лицето на молещата държава, за целите на наказателно преследване.

2. Временно предаденото лице се задържа под стража в молещата държава и се връща на замолената държава след приключване на производството срещу него, в съответствие с условията, които ще бъдат определени по взаимно съгласие между молещата и замолената държава. Времето, през което лицето е задържано под стража на територията на молещата държава докато трае наказателното преследване в тази държава, може да бъде приспаднато от времето, останало за изтърпяване на наказанието в замолената държава. За връщането на лицето в замолената държава не се изисква допълнителна молба за екстрадиция или процедура.

Член 14

Молба за екстрадиция или предаване от няколко държави

1. Ако замолената държава получи искания от молещата държава и от някоя друга държава или държави за екстрадиция на едно и също лице, било то за същото престъпление или за други престъпления, компетентният орган на замолената държава определя на коя държава, ще предаде лицето. За целите на тази алинея компетентен орган за Република България е Министерството на правосъдието.

2. Ако Република България получи молба за екстрадиция от Съединените американски щати и молба за предаване в изпълнение на Европейската заповед за арест за същото лице, или за същото престъпление или за други престъпления, компетентният съд на Република България, или някой друг орган, който Република България може впоследствие да посочи, определя на коя държава да бъде предадено лицето.

3. При вземане на решение съгласно алинеи 1 и 2 на този член, замолената държава разглежда всички относими фактори, включително, но не ограничено до, следното:

(а) дали молбите са направени в съответствие с договор;

(б) мястото, където е извършено всяко от престъпленията или правонарушенията;

(в) интересите на съответните молещи държави;

(г) тежестта на престъпленията или правонарушенията;

(д) гражданството на жертвата;

(е) възможността за последваща екстрадиция между молещите държави; и

(ж) хронологичната последователност, в която са получени молбите на молещите държави.

Член 15

Изземване и предаване на вещи

1. Замолената държава може, доколкото нейното законодателство позволява, да из земе и предаде на молещата държава всички вещи, включително предмети, документи, доказателства и парични средства, свързани с престъплението, за което се разрешава екстрадицията. Вещите, посочени в този член могат да бъдат предадени дори когато екстрадицията не може да бъде извършена поради смърт, изчезване или бягство на исканото лице, а могат да бъдат предадени също и преди екстрадицията.

2. Замолената държава може да постави предаването на вещите в зависимост от задоволителни уверения от молещата държава, че имуществото ще бъде върнато в замолената държава веднага щом като е възможно. Замолената държава може също така да отложи предаването на тези вещи, ако те са необходими като доказателство в замолената държава.

3. Правата на трети страни върху тези вещи са напълно запазени, в съответствие със законодателството на замолената държава.

Член 16

Принцип на особеността

1. Екстрадираното по силата на настоящия договор лице няма да бъде задържано, съдено или наказвано в молещата държава, освен за:

- (а) всяко престъпление, за което е разрешена екстрадицията или за различно назовано престъпление, въз основа на същите факти като за престъплението, за което е дадено разрешение за екстрадиция, при условие че това престъпление дава основание за екстрадиция или е по-малко престъпление, включено в състава на другото;
- (б) всяко престъпление, извършено след екстрадицията на лицето ; или
- (в) всяко престъпление, за което компетентният орган на замолената държава даде съгласие за задържане, провеждане на съдебен процес или наказание; що се отнася до Съединените щати, неговият компетентен орган е изпълнителната власт. За целите на тази алинея:
  - (i) замолената държава може да изиска представяне на документите, посочени в чл. 8; и
  - (ii) екстрадираното лице може да бъде задържано от молещата държава за срок от 90 дни или за такъв по-дълъг срок, какъвто замолената държава може да реши, докато се разглежда молбата.

2. Лице, екстрадирано съгласно този Договор не подлежи на последваща екстрадиция или предаване на молещата държава за никакво престъпление, извършено преди екстрадицията, освен ако замолената държава не даде съгласие за това.

3. Алинеи 1 и 2 на този член няма да попречат на задържането, провеждането на съдебен процес или наказването на екстрадираното лице или екстрадицията на това лице за трета държава, ако:

- (а) това лице напусне територията на молещата държава след екстрадицията и доброволно се завърне в нея; или
- (б) това лице не напусне територията на молещата държава в срок от 25 дни след датата, на която то е свободно да я напусне.

Член 17 Опростени процедури

1. Ако лицето заяви отказ от екстрадиционна процедура, компетентният съдебен орган, пред който е направено това изявление, може да разреши предаването на лицето на молещата държава без допълнителна процедура. Принципът на особеността по член 16 не се прилага, ако исканото лице откаже защита съгласно тази разпоредба.

2. Ако издирваното лице се съгласи да бъде предадено на молещата държава, замолената държава може, в съответствие с принципите и процедурата, предвидена за това съгласно нейната правна система, да предаде лицето колкото е възможно по-бързо, без допълнителна процедура. Съгласието на исканото лице може да включва споразумение за отказ от прилагането на принципа на особеността в съответствие с чл. 16.

Член 18

Транзит

1. Съединените американски щати могат да разрешат транспортиране през тяхната територия на лице, предадено на Република България от трета държава или от Република България на трета държава. Република България може да разреши транспортиране през своята територия на лице, предадено на Съединените американски щати от трета държава или от Съединените американски щати на трета държава.

2. Молбата за транзитно преминаване се прави по дипломатически път или направо между Департамента по правосъдие на Съединените щати и Върховната касационна прокуратура на Република България. За предаване на такава молба могат да се използват също и службите на Интерпол. Молбата трябва да съдържа описание на лицето, което се транспортира и кратко изложение на фактите по случая. Лице, което се транспортира транзитно се задържа под стража по време на транзита.

3. Когато се използва въздушен транспорт и не се предвижда междинно кацане на територията на транзитната държава, разрешение не е необходимо. Ако се случи непредвидено междинно кацане, държавата, в която става непредвиденото кацане може да поиска представяне на молба за транзитно преминаване, съгласно ал. 2. Предприемат се всички необходими мерки, за да се попречи на лицето да избяга по време на транзита, доколкото молбата за транзитно преминаване се получи в срок от 96 часа от непредвиденото кацане.

Член 19

Представителство и разноски

1. Замолената държава уведомява, помага, явява се пред съда и представлява интересите на замолената държава във всички производства, произтичащи от молбата за екстрадиция.

2. Молещата държава поема всички разноски, свързани с превода на документите за екстрадиция и транспортирането на предаденото лице. Замолената държава поема всички други разноски, направени в тази държава във връзка с процедурата по екстрадицията..

3. Никоя от държавите няма да има парични претенции срещу другата държава, произтичащи от ареста, задържането, разследването или предаването на лицето, съгласно този Договор.

Член 20 Консултации

1. Департаментът по правосъдие и Министерството на правосъдието могат да се консултират взаимно, пряко или чрез службите на Интерпол, във връзка с работата по отделни случаи, с цел ефективно изпълнение на този Договор.

2. Когато молещата държава възнамерява да предаде особено класифицирана информация в подкрепа на молбата за екстрадиция, тя може да се консултира със замолената държава, за да определи до каква степен информацията може да бъде защитена от замолената държава. Ако замолената държава не може да защити информацията по начина, по който иска молещата държава, молещата държава решава дали въпреки това информацията да бъде предоставена.

Член 21 Приложение

Този Договор се прилага за престъпления, извършени както преди, така и след датата на влизането му в сила.

Член 22

Ратификация и влизане в сила

1. Този Договор подлежи на ратификация.

2. Този Договор влиза в сила на датата на последната от дипломатическите ноти, с които Страните се уведомяват взаимно, че техните вътрешни законови изисквания за влизане в сила на Договора са били изпълнени.

3. След влизането в сила на този Договор, този Договор отменя Договора за предаване между Съединените Щати на Америка и България, подписан на 19 март 1924 г. и Допълнителния договор за екстрадиция, подписан във Вашингтон на 8 юни 1934 г. (наричани и двата „предишни Договори“) и се прилага за всички висящи молби, направени съгласно предишните Договори.

Член 23

Прекратяване

Всяка от страните може във всеки момент да прекрати този Договор като уведоми писмено за това другата държава по дипломатически път, като прекратяването влиза в сила шест месеца след датата на уведомяването за него.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени от съответните правителства подписаха този Договор.

ИЗГОТВЕН в *Sofia*, в два екземпляра, на _____, 2007 г., на английски и български език, като двата текста имат еднаква сила.

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
СЪЕДИНЕНИТЕ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ:

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

№ 04-09-101

Министерството на външните работи на Република България поднася своите почитания на Посолството на Съединените американски щати в София и има честта да го уведоми, че в *българския текст* на Договора за екстрадиция между Правителството на Република България и Правителството на Съединените американски щати, подписан на 19 септември 2007 г. в София, на български и английски език, в сила от 21 май 2009 г., освен двете технически грешки, коригирани чрез размяната на ноти на Министерството на външните работи № 04-09-288 от 24 януари 2008 г. и на уважаемото Посолство № 058 от 29 февруари 2008 г., е допусната и друга техническа грешка, а именно:

В *българския текст* на Договора, в член 8 /Процедура по екстрадицията и необходими документи – Extradition Procedures and Required Documents/, ал. 2, е пропуснат текстът на разпоредбата, съдържаща се в член 8, ал. 2, буква (d) на *английския му текст*, по-точно: “the text of the law or laws describing any time limit on the prosecution or execution of a penalty and a statement describing the application of such law or laws to the offense for which extradition is sought; and”.

ДО
ПОСОЛСТВОТО НА
СЪЕДИНЕНИТЕ АМЕРИКАНСКИ
ЩАТИ
СОФИЯ

Във връзка с това, българската страна предлага горесцитираната техническа грешка в *българския текст* на Договора да бъде отстранена чрез размяната на ноти между Страните, съгласно чл. 79, 1/b/ на Виенската конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 г., като в *българския текст* на член 8, ал. 2, бъде включена, като нова буква (г), следната разпоредба: „(г) текста на закона или законите относно давността за наказателното преследване, за изпълнение на наказанието и изявление, описващо прилагането на този закон или закони спрямо престъплението, за което се иска екстрадицията; и”. По този начин се променя и поредността при изброяването в ал. 2 на член 8: разпоредбата в досега съществуващата буква (г) преминава в буква (д).

В случай, че уважаемото Посолство изрази съгласие с предложението на Министерството на външните работи на Република България, тази нота и нотата-отговор от страна на Съединените американски щати ще представляват корекция на допуснатата техническа грешка в член 8, ал. 2 на *българския текст* на Договора за екстрадиция между Правителството на Република България и Правителството на Съединените американски щати, като двете ноти бъдат считани за неразделна част от Договора.

Министерството на външните работи на Република България се ползва от случая да поднови пред Посолството на Съединените американски щати в София уверенията в отличната си към него почит.

D.M.

ия, 31 юли 2015 г.

Unofficial translation

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Bulgaria presents its compliments to the Embassy of the United States of America in Sofia and has the honour to inform it that, beyond the two technical errors corrected through the exchange of Notes of the Parties № 04-09-288 of 24 January 2008 and № 058 of 29 February 2008, yet another technical error has been found out in the *Bulgarian text* of the Extradition Treaty between the Government of the Republic of Bulgaria and the Government of the United States of America, signed on 19 September, 2007, in Sofia, in the Bulgarian and English language, in force as of 21 May 2009, namely:

In the *Bulgarian text* of the Treaty, in Article 8 /Extradition Procedures and Required Documents - Процедура по екстрадицията и необходимите документи/, paragraph 2, the text of the provision contained in Article 8, paragraph 2, subparagraph (d) of the English text has been omitted reading: “the text of the law or laws describing any time limit on the prosecution or execution of a penalty and a statement describing the application of such law or laws to the offense for which extradition is sought: and”.

In this connection the Bulgarian Party proposes hereby that the above technical error be corrected through the exchange of Notes of the Parties in compliance with Article 79 /1.b/ of the Vienna Convention on the Law of the Treaties of 23 May 1969, so that in the *Bulgarian text* of Article 8, paragraph 2, the text of the following provision is to be included under subparagraph (r): „(r) текста на закона или законите относно давността за наказателното преследване, за изпълнение на наказанието и изявление, описващо прилагането на този закон или закони спрямо престъплението, за което се иска екстрадицията; и”. Therefore the consecutiveness of the enumeration in Article 8, paragraph 2, is to be changed: the provision contained in the previous subparagraph (r) is to be placed under subparagraph (д).

In case of the esteemed Embassy’s consent to the above proposal of the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Bulgaria, this Note and the Note-in-reply of the United States of America should constitute the correction of the aforementioned technical error in Article 8, paragraph 2 of the *Bulgarian text* of the Extradition Treaty between the Government of the Republic of Bulgaria and the Government of the United States of America, both Notes being considered as an integral part of the Treaty.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Bulgaria avails itself of the opportunity to renew to the Embassy of the United States of America in Sofia the assurances of its highest consideration.

Sofia, 31 July 2015

**TO
THE EMBASSY
OF THE UNITED STATES
OF AMERICA
S O F I A**

No. 280

The Embassy of the United States of America presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Bulgaria, and has the honor of referring to the Ministry's note no. 04-09-101, dated July 31, 2015, proposing a rectification of the Extradition Treaty between the Government of the United States of America and the Government of the Republic of Bulgaria, signed at Sofia on September 19, 2007 (the "Treaty"), which entered into force on May 21, 2009.

The Embassy has the honor to inform the Ministry that the proposal contained in the Ministry's note is acceptable to the Government of the United States of America and to confirm that the Ministry's note and this note in reply will constitute a rectification of the Bulgarian language text of the Treaty, which is deemed to operate from the date that the Treaty entered into force and which will become an integral part of the Treaty.

The Embassy of the United States of America avails itself of the opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Bulgaria the assurance of its highest consideration.

Embassy of the United States of America

Sofia, October 2, 2015.

